

BORSSZEM JANKÓ

GASTEINBÓL.

— A nagy titok. —

„A viszontlátásra!”

Ipolyi Arnold.

LÁTTUNK virasztni hosszú éjszakákon,
 Betűzve régi pergamenteket,
 Avult irások kétes jeleit,
 Az ős világba vándorló szemekkel;
 Láttunk bolyongni, Krisztus bajnokát,
 Hadúrnak összedölt oltári közt,
 Keresve a tüzet, mit Volgapartról
 Világhódítani jött ősink imádtak,
 Keresve a kereszttel szerte-üzött
 Szent berkek csodaszép tündéreit;
 Az ős oltárok szerteszórt kövét
 Kiásni, megtalálni, összerakni;
 És visszaadtad Nemzedednek azt,
 Midőn már csak regékben álmodott,
 Magyarok ősi mythológiáját.

Láttunk harcolni püspök-székedén,
 Hogy nem-magyarból alkoss jó magyart.
 Láttunk harcolni, Krisztus bajnokát,
 Megint azért az ősi szent tüzért,
 Mit volgaparti őseink imádtak,
 S mit úgy neveztek: *Hazaszerete!*
 Széttépve ármány szövédékeit,
 Belopni e hon nyelvét és szerelmét
 A gyűlölettől dagasztott szivekbe —
 S hová hatalmad ért, győző valál.
 S az uj hajtás bár most bujik elő csak,
 De a gyökért mely föld alatt fogant,
 S indáit szétvetette, már *magyar!*

S most ime látunk mint egy Tomoryt,
 Vagy Ugrin érseket, hirdetni azt,
 Hogy fegyver tette nagygyá a magyart,
 Ez védte létét ezredes tusákon!
 S mig bölcssek, s demagógok kiabálják
 A nyárspolgári gyáva renyheséget,
 Te így kiáltasz Krisztus bajnoka:
 Öltözz fegyverbe népem, nemzetem!
 Villámokat szórsz fennen azok ellen,
 Kik elkoptatják a hadi erényt,
 A szent tüzet, melyet a Volgapartról
 Világhódítani jött ősink hozának,
 Melyet imádni soha meg se szüntünk,
 Bár ősoltárunk régen romba dőlt,
 S melyet meggyújtál újra te, hogy égjen
 S csak majd a vérkereszttség oltsa el!

Egy francia vendég fogalmai Magyarországról.

— Legújabb tapasztalatai szerint. —

MAGYARORSZÁG tejjel, mézzel, borral és zsírral folyó Kánaán. Ez a négy folyó föl is van véve ezimerébe. Mellesleg van Tiszája is, mely azonban csak kiöntésekre használtatik és ezáltal hangulatot csinál külföldön az ország javára.

A kormányforma igen egyszerű. Az állam fejét I. Türr Istvánnak hívják, ki a magyar hadseregben olasz tábornoki rangot visel. Ezenkívül diktátor is van; neve Pázmándy Dénes, francziául: Saint-Denis de la Passementerie. Külföldön csak egy nagykövetet tart, és pedig Munkácsi Mihályt Párisban.

A lakosságnak semmi dolga. Egyetlen foglalatossága: francia vendégeket várni. Nyelve csak ezt az egy szót tartalmazza: »éljen!« Ha ezenkívül mondani akar valamit, francziául beszél.

A törvénykezés igen izletes. A polgári törvénykönyv czime: »menu«; az alkotmány vagyis »charte«. »charte des vins« nevet visel és paragraphusok helyett palaczkokra oszlik. Az ugynevezett dualismus egyik fele az evés, másik az ivás; közepütt a Lajta (francziául: Léthe) folyama ömlik el, melyből a multakra való fátyolvetést merítik.

Az ország primása azaz főpapja: dr. Neményi; nála szokott meggyónni az Uristen, mire tőle (többnyire) bűnbocsánatot nyer, amit pohárköszöntésben szokott közhirre tétetni.

Az ország nagy-felköszöntője: dr. Grósz Lajos, ki azonban ez idő szerint gyöngéledik. Mindezek a főtisztviselők hivatalos nyelve a francia, melyet azonban az ultrák magyarosan ejtenek.

Budapest, az ország fővárosa, teljesen az »Europe« színvonalán van. Közepén a Duna foly; ennek is színvonalán van a város, de csak pár év óta, hogy a folyót megszabályozták. A Duna kizárólag sétahajózásra használtatik; e séták eszközlésére alakult a Dunagőzhajózási társulat, mely mindenkinek ingyen áll rendelkezésére. Legélszerűbb hajóit délelőtt használni, mert akkor díszes reggeli szokott megesni.

A Duna közepén a kies Margitsziget fekszik, Margit főhercegnő birtoka. Itt a közönség föltétlen szabadságnak örvend; nem csak az utakon, hanem a pázsiton is jár-kei, fürdik, rozsát szakgat stb. A birtokosnő minden délután hangversenyt adat számára, melyben a nemzeti »opéra italien« legdrágább hangjai működnek közre.

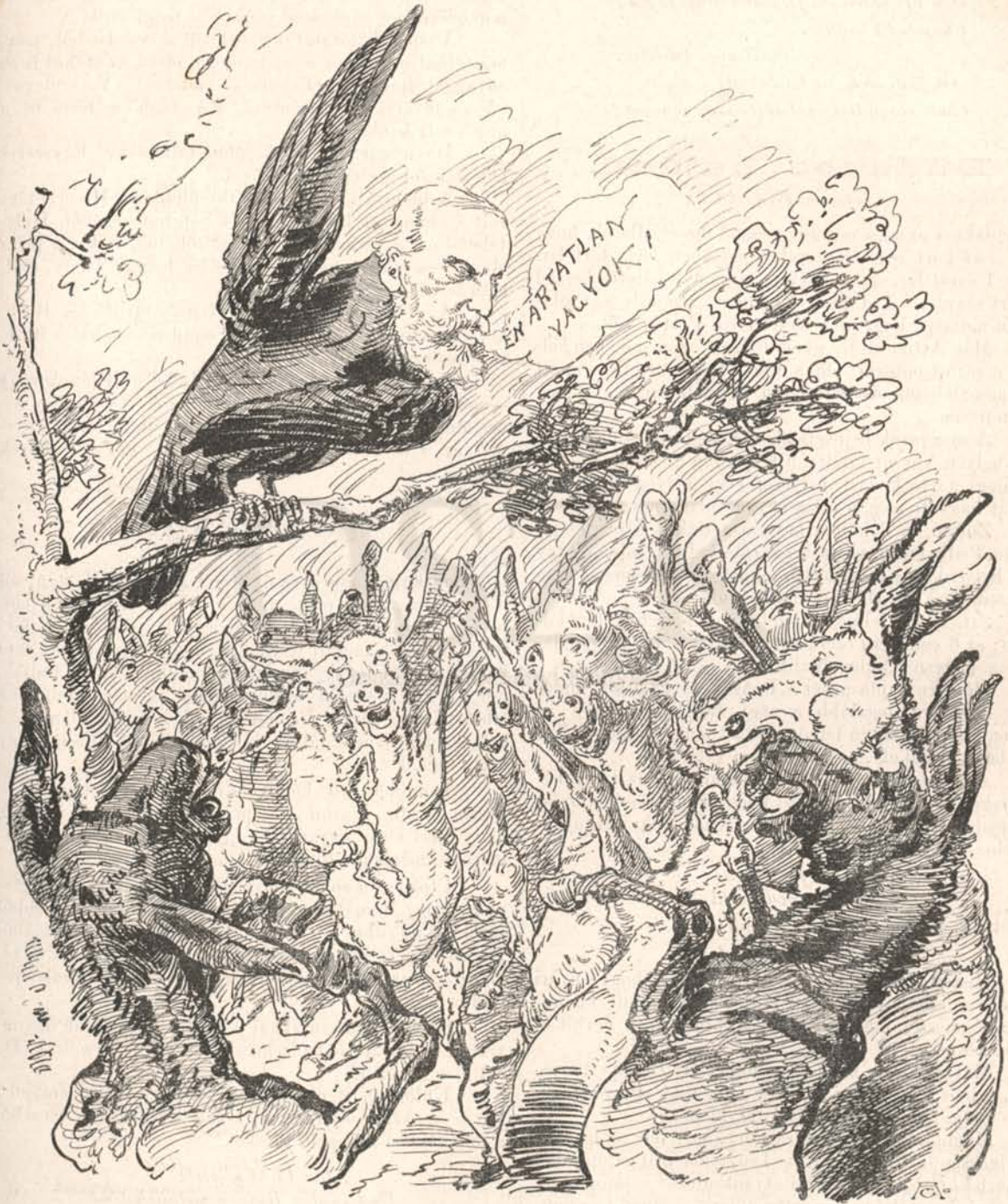
A magyar tengerészet »nemzeti hajósegylet« nevet visel és szintén a Dunán működik. Vendégkönyve már sok fényes lapot képez a magyar történetben. Gőzt és páncélt még nem ismer, de admirálisai kitűnően eveznek. A Lissa melletti regattát is ők nyerték meg.

A Magyarországra utazás igen könnyű, de az elutazás annál nehezebb. Nem tud elmenni az ember. Innen van az sok nemzetiség is; az csupa ott ragadt látogatás.

A környék legszebb része a Szeged nevű tó, mely azonban most kiszáradt. A víz alá helyezési munkálatok azonban külföldi szakértők közreműködésével már folynak.

MEGINT AZ ÁLLATORSZÁGBÓL.

— A varju és a szamarak. —

Var. (befejezi dalát.)

Szamarak (éljent ordítanak.)

Var. Ah! Mért hogy az egész országban nincsenek oly nagy műértők, mint ti!

Ki kezdje meg?

»Óh Frankhonom felszabadítottalak téged!«
Chambord kiáltja.

S nyer feleletet:

»Óh kedvesem, ne buslakodj e végett —
Csak magadtól szabadíts meg engemet!«

Budapest hajdan.

— Salamon Ferenczről. —

BUDAPEST azzal a nevezetességgel dicsekedhetik, hogy a kő-kort nem élte, csak a por-kort, mely tart Kr. sz. e. 1 évtől Kr. sz. u. 1879-ig. Innen a halotti beszéd ismert szavai: »Ysa pur es homuc vogmuc!« ami világosan mutatja, hogy ama nyelvemlék Pesten kelt.

Már Attila király gondolkozott azon, miképen kelene e várost öntözni; de a Duna folyó távolléte miatt eredménytelenül. Azóta folyton gondolkoznak e thema megfejtésén.

A magyarok bejövetelekor Árpád a mostani Budapest helyén Vácot találta, áthelyezvén ez utóbbi várost jelenlegi tartózkodási helyére, régi helyén csak egy utcát hagyott meg, a máig is »váczinak« nevezettet.

Zoltán és Töhötöm mitsem tettek a város felépítésére. Pedig emennek csak akarnia kellett volna. Vagy csak hetvenkedés volt az ő neve, hogy »töhötöm« és nem tört semmit? Kegyeletből hallgatunk.

Szt. István felesége Gizella igen szeretett fagylatozni; az ő emlékére ezért nevezték azt a teret Gizellatérnek, melyen Kugler diszlik.

Honnan kapta nevét a Deák Ferencz-utca, nincs még kiderítve, legalább a régi emlékek egészen az Anjou-korig kielégítő felvilágosítást nem nyújtanak. Talán, hogy a diákok . . . de ez nem valószínű.

A Nádor-utca eredete azonban világos, Gara nádor lakott benne, ki Budapest környékén Ürömben nyári lakással is birt. Történetileg téves tehát, hogy »Hunyadi László«-ban azt éneklik:

*Ürömbre fel Gara
Borus napod derül --*

Holott így kellene e helynek szólni:

Ürömbre fel Gara!

Hiszen a második sor tisztán mutatja, hogy a nyári lakról van szó, hová a nádor csak akkor vonult ki, midőn a légmérő tanúsága szerint a borus napra derült és jó idő következett.

Mátyás király alatt szép időket ért Budapest fővárosa, sajnos hogy e kor emlékét már csak egy vendéglő neve tartja fenn: a »Mátyás királyhoz.«

Meghalván Mátyás király, meghalt vele az igazság s az igazságügyi miniszterium kénytelen volt palotájából bérházba költözködni a »Mi atyánk-utca« sarkán, mely »mi atyánk« czélzás az igazság apjára — dicső Corvinusunkra, kinek »Törvénytelen vérét« a nemzeti színház mostani évadjában készül fölleveníteni.

A török hódoltság korszaka nem tünt el nyomtalanul a testvér-főváros felett s ki bármikor mai napság is végigsétál utcáin, megilletődve veszi észre, hogy áldásos működése még a modern piszkon is meglátszik.

Vasuti hálózatát kétségkívül a vas-korból származtathatjuk, mikor a vas korszerűt lévén, az utakat is ez anyaggal építették. (E korszak emlékei: »V a s-utca«, »V a s-udvar«, Ha v a s-utca, V a s tagh a festő és a nasi-v a si bankok.)

De a gázvilágítás későbbi találmány. Egyszerre fedték föl a »légszesz« szóval.

A budavári Henczi-tér tulajdonkép »Hienchi-tér« volt — hienczek lakták Vas- és Sopronmegyéből. Helytelenül cselekesznek tehát a szélsőbalok, mikor e piac elnevezése görcsös rángatózásokba hozza. Thaly Kálmán felvilágosíthatná őket.

A »Császár-fürdő« és »Király-fürdő« a Bach-korszak maradványai, mikor itt minden — tehát a fürdő is — császári-királyi nevet viselt.

Vajjon a »Lukács-fürdő« a Lukács Bélának vagy — ami hihetőbb — Lukács prófétának tiszteletére neveztetett el? Döntsék el hivatottabb tollak. Én az enyémet az I-ső kötet után kifecsentvén, nagyot akarok pihenni.

Haymerle báró.

Az új külügyminiszter összes életrói, kiknek sorát mi nyitjuk meg, megegyeznek abban, hogy csak emberke. A diplomatáknak Rechberg-féle iskolájához tartozik, melynek tagjait testileg a »nagyás hóbertja« nem bántja s kik, mint gyakorlott bureaukraták, jól tudják, hogy szükség esetén csekélyégeket is nagy dolgokká lehet felfújni. Mikor Bismarckkal kell szóba állania — azt az expedienst találták ki, hogy székre álljanak, így övéig fognak érni.

Tanulmányait két keleti akadémián végezte, a bécsin kezdte s azon a napkeleti akadémián végezte, mely Berlinben ugyancsak egy hónapig volt tanfolyamatban, mégis a szultánnak annyijába került.

Utoljára a római udvarnál képviselt, hol megtanulta, hogy Rómát nem egy nap alatt építették s ebből türelmet meríthet — Salonichi fölépítésére is. Rómából Bécsbe egyenesen a Lim-völgyön át jutott; ez a vízvázlasztó az egyetlen praktikábilis ut, mely a ballplatzi palotába vezet.

Szencsére arnautákkal nem találkozott, kik agyonverték — hirlapirókkal sem, akik meginterviewolták. De ezt nem kerüli ki.

Különben istenadta külügyminiszterkéje nem soká húzza s akár most is rá olvassuk a Mathisson verséből a düledékben csiripelő tücsköt.

*. das Licht erstirbt
Und in den Ruinen melancholisch
Noch ein Haymerle zirpt.*

Honleányi üdv-levél.

Az orvosok- és természettudósokhoz.

Tudós honfikéim!
Honfi tudóskáim!
A természet titkaiban bujkálni, a Zatot turkálni: mily magasztos hivatás ez!

Nemde?

Igen, óh igen!

Ezt a magasztos hivatást önök egyedár ulag-egyedurilag gyakorolván eddig — visszaéltek! Bennünket gyöngygyöngikéket letepertek s ott is föllebbentették a fátvölt,

ahová csak a rokon-nem nyulhatott szemérmes újjaival.

A bába jogát bitorolta a bábus — idején való tehát, hogy megváltó sebészetével közénk lépjen a chirurga, földoldó vegyészetével a chemica, s hogy a latin konyha hivatott gazdasszonya, sodorítva a gyógytészttát, szűrve az enyh-levest, gyúrván a labdacok gyöngyömbjeit, ne legyen más mint a patikaria!

Doctorhölgy gróf Hugonna — üdvözölöm, üdvözölelem!

A földvájó kutatás kontyot is visel már, a kór turk neza uszályt hord, az anyag bujonca kezeldus.

Imádott Boldizsárom, him fölényében, neveti e vívmányt. Hiszen, ugymond, ha ebkórja is — érti ezalatt azt, mit a nép kutyabajnak nevez: — nyugodt ütere a patyolat érintésre vágatni kezdene s szednie kellene a kinint mikor ő puszint ohajt.

Szokatlan betegségeket látok közeledni — ismeretlen bajok, idegen szenvedések, új nyavalyák hajnalpírja, köszöntlek!

Gyógymód helyett gyógydivat. Gyógykezelés helyett gyógykacsolás.

Nemde?

Igen, oh igen!

Ez fáj önöknek, hontudóskáim.

De nekünk jólesik. A belénk rekedt hivatás merész ivben repül ki most a szenvedő emberiségre.

Heuréka, heurékli, heurokolya!

Sthetoszkop mint legyező — plessiméter mint broché — scalpellum, libellum, libella — pillulus, pillula, pillulum.

Igen, oh igen!

Gyógymódos kecsüdvözlő szülobbanattal

Dr. Lengenádfalvay Kotlik Zirzabella.

Az orosz-német ujságharcztérről.

— Eredeti tudósítás. —

Szt.-Pétervárt, aug. 15.

A HÁBURU kitört. Gorcsakoff épen most sütötte el az első ágnyt a »St. Petersburgski Vjedomoszti« nevtü erődből egy 50 centimeter hosszú, 60 cm. széles Gatling vezérczikk-ágyuból. Iszonyu pusztítás. A »Nordd. Allge-

meine Zeitung« berlini telepjenek összes szedőgyerekei megsebesültek. Egy belmunkatárs halott.

* * *

Berlin, aug. 16.

Minden erőd dolgozik. Bismarck maga irányozza a »Post« hasábjait. Bömbölés. Dörgedelem. 200 argumentum egyszerre sült el. Orosz részről veszteség: egy kozák.

* * *

Berlin, aug. 17.

Holnap nagy csata. Bismarck 100 akó tintát, 4 mázsza aczéltollat s 1000 rizsma papiros segítséget kért. Megkapta. Vilmos császár kétségbe van esve és Moltke fületövét vakarva, felkiáltott: »Den soll doch der Mandibel holen!« — mire a nevezett tábornok azonnal Varsóba indittatott.

* * *

Szt.-Pétervár, aug. 19.

A »Journal de St Petersburg« ágyunaszád egyenesen nekiment a vas kancellárnak, de nem volt képes vele összeakadni, mert az illető visszavonult Gasteinba.

* * *

Berlin, aug. 20.

Minden vezérczikkező kidölt . . . a szemleirók közül már csak egy van a világon. Az is a másikon . . . a birodalom összes fegyvergyárai uj betüket öntenek . . .

* * *

Berlin, aug. 30.

Vilmos császár és Sándor czár e pillanatban pezsgőznek egymás egészségére.

CYCLOPEDIA.

Alpes: kis baba bölcsői művelete. — *Árverező*: a tengert büntető Xerxes. — *Árjegyzék*: iszap. — *Buja*: asylum. — *Csenget*: lop. — *Danaidák*: kóristanók. — *Elvira*: vezérczikk. — *Eke*: kis e. — *Fülbevaló*: a zene. — *Furcsa*: furó. — *Gallér*: francia. — *Hizelgés*: kövéredés. — *Időz*: a bakter. — *Koholmány*: a vas. — *Karmelita*: a macska. — *Konok*: zsidók. — *Columbus*: Asbóth János. — *Léniázás*: Helén kisasszony sorsa husvétkor. — *Lévita*: szaktudósok eszmecezerje a Tisza fölött. — *Meszelő*: Chassepot. — *Oltári szentség*: tüzoltók rendszabálya. — *Özömlik*: a hol a forrás kibugyog. — *Órült*: a liszt. — *Patronus*: a katona. — *Páratlan*: a hajadon. — *Rokon*: a gomb. — *Rémlik*: ágyu-nyílás. — *Sirkő*: cseppkő. — *Sörény*: komló. — *Segély*: virgács. — *Szálloda*: madárfészek. — *Szemzés*: kacsintás. — *Szék hely*: »Itt«. — *Szemtelen*: üres kalász. — *Szobor*: rabvallató bor. — *Szükségben élő*: tyukszem. — *Szürke*: gyermek-szűr. — *Táblabíró*: iskolás gyermek. — *Utilapu*: utlevél. — *Vakaró*: köröm. — *Veszedelem*: vásár. — *Veszekedés*: vásárlás.

A KEDVES CICERONE.

Mr. Denis de la Passementerie. Et maintenant, messieurs — uraim Laurençon, Gouziën, Lafond és Rops — je vous plante là! Én önökkel kihenczegttem magamat Budapesten és Szegeden, föl is használtam egy kis politikai tüntetésre — önök már most bátran utazhatnak haza. Addio signori!

FORGÁCSOK.

— Klió gyaluja alul fölszedegeti Lajos dedk. —

Gyöngyösön a perzsa sah dohánymagvából várnak most nagy reménységgel élvezetes füstölő szivart. A mult században egy passzionátus pipás nemes ember »valódi szultán dohány magra« tett szert. Összehivatja béreseit.

»Azt mondom kenteknek — így szól — abból a dohányból, ott a kert közepén, senki se merjen lopni, mert huszonötöt vágatok rá!«

Alig várta az öreg ur, hogy a kanikulában rágyujthasson a tömjénre; hát biz a kapadohánynál is marósabbnak, toroknyúzóbbnak tapasztalta. Összehivatja ismét a béreseit.

»Elvihetik kentek a kert közepéről azt a dohányt!«

»Kell a kutyának! — mondák azok — akar a böléndek, olyan bódító.«

Jobb lesz-e a perzsa sah dohányja?

*

1838. ősz elején Vörös Miska hat tagu györi bandája Párisból visszatérven, föllépendő vala Pesten a nemzeti színház-

ban. A két Vahot kiadta a jelszót a földszinti jurátus és kaskasülői kézműves ifjúságnak, hogy a cigányok játéka közben: a Marseillaise-t kiabálják. (A karzaton Marczy »Marczali«-t kiabált.) Rettentő szózat, mely akkor Párisban is tilos vala! Fáncsi, a rendező, megköveti a tisztelt orditoriumot, jelenti alássan, hogy a zenészek nem tudják a Marseillaise-t. És lön a kormánykörökben mozgalom és dörgelelem a féktelen ifjúság rebellis viselete fölött. Már-már hitnyomozással fenyegetődztek.

A dicsőült Széchenyi István a Társalkodóban fölszólt: »Sohase dörmögjenek Budán és Bécsben ezen fiatalsági kis juxon, mely a tilalom által jobban elmérgesedhetik. Mert ha azt az ártatlan nótát is:

Boldog az a pillantás,
Melyben megláttuk egymást,

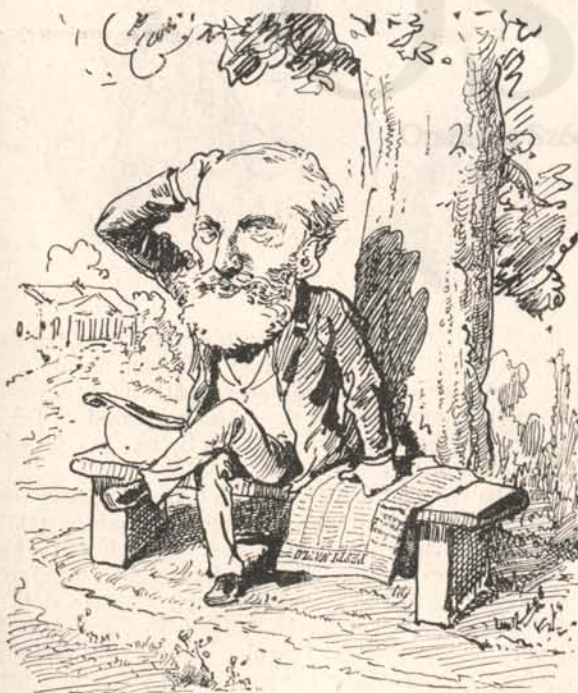
eltiltanak, még kapósabbá tennék.

Az akkori publikum még nem is tudta egy-két egyén kivételével: mi az a Marseillaise. És uram fia, most 41 év mulva, midőn Berkes Kálmánék Lyonban, ugy szólván magánál a forrásnál el akarják huzni a Marsellaise-t: hát kifütyölik!

Egy ok — kettős hatás.

As — th. Nini, a világ már nem velem foglalkozik egyedül. Beszél Andrássyról is. Valóban különös! . . .

V. G. Hála istennek, kezdenek már rólam hallgatni.

Heraldika.

Az osztrák-magyar bank papírpénzén használandó közös czimer körül még mindig czimerikus sötétség uralkodik. Ezért jónak látjuk, a következő javaslattal lépni föl:

A magyar czimer (heraldice vett) jobb felén négy helyett nyolcz ezüst folyó helyeztessék el; a négy uj a Wien, Schwechat, Göstritz és Mürz híres folyókat jelentvén. A pajzs bal felén a három bérczhez még három csatolandó, és pedig: a Kahlenberg, Ganserlberg és Laurenzibergl bécsi bérczek. Az osztrák czimer ágaszkodó arany oroszlánja, Lucam generalsecretár ur arczát mutatva, három lábával a három osztrák bércz tetején áll, míg a negyedikben a bankók aláírására szükséges tollat tartja. A középső magyar bérczen korona helyett korona alaku arany tintatartó áll, (fekete tinta arany tintatartóban, ez konczeszió az osztrákoknak), e tintatartóból emelkedik az apostoli kereszt, melynek ágain az osztrák három ezüst pacsirta ül csiripelve. A kétfejű sas, melynek e pajzs mellét földi, megmarad, de hogy a magyar részek is meg legyenek vele elégedve, fejfelé áll s két csőre egymás felé van fordítva. (A transzlajtán ultrák, ha tetszik, ezt úgy magyarázhatják, hogy a madár két nyaka ki van tekerve, míg a czislajtánok szemében ez csokolózás, az uj koaliciós miniszterium értelmében.) A két sasfej fölött lebegő (illetőleg most alatta lógó) korona az osztrák, mely azonban ferde keresztet nyer. Szent István koronája ellenben a czimer fölött lebeg (a czislajtán ultrák evvel úgy békülhetnek ki, hogy azt mondják: a kettős sas lába ügyében van.) A sas tollai egyfelől felváltva feketék és sárgák, de másfelől pirosak, fehérek és zöldek; ezt a magyarok úgy magyarázhatják, hogy Magyarország meghódította a sast, az osztrákok pedig úgy, hogy a sas Magyarországot. A czimer alatt az arany gyapju függ, de magyar merinóról nyirva. A czimerköpeny helyett czimerbunda használandó, az évszak szerint ki- vagy befordítva.

A „B. J.” heraldikusai.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

»M i n d e g y« ha a házi úr vagy házi asszony mondja föl a lakásod.

*

A roszt diáknál is jó a szándék, de a körülmények nem kedvezők.

*

Ha apád látogatást anzágot — porold le a könyveidet.

*

Ládája azért van minden diáknak, hogy ne tudja a házi asszony — mije nincs.

*

Kár a fát a tüzre rakni.

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai

Nagys Vöröshegyi Dávid urhoz Osztenébe.

P^a Gecsér, 1879. Augustus 16-án.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!
Nítsen most semmi sem sürgetőbb mint a Tséplés, különösen ott, ahol van mit — ám bator az akit egy nap el tsépltetek nem sok, de meg iss elvan tséplve — és mi utánn már rövidülnek a napok és a Buza szegényessen füzet — tehát nagyon halynalba már 2 óraker hozzá fogatok, hogy a

szokott eredményre rejá juthassunk.

a Buza 1° osztája szép vörös hegyes — tehát mint egy czimeres — 2° osztól egy kevés festékekkel kömény magot tsinálatok, így lészen kelendhetősége — a 3° osztáj bele csuszik a Conventióba — ez nem kár, sőt haszon.

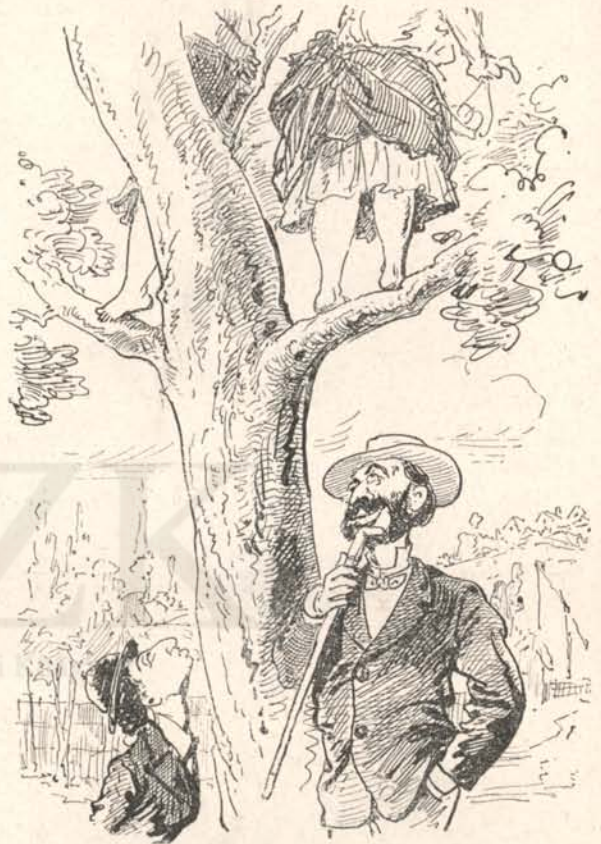
A szántás kinnal jár, az Ökörnek ugy bele gerbül a háta mint a Mátra — olyan száraz a Föld hogy mikor szét turja az Eke vas, olyat szóll mint a fazék és tserepekre hull — mint ha az Üdő meg bánnta volna aztat a sok Essöt, kár hogy a bánattya nem jár könyvedzéssel — keserves a Hengerezés is, de ezen én cél szerűen segítettem ugyanis minden Innep és Vasár nap, mellyeknek bővében vagyunk hálá a Kalandáriomnak, az összves tselédséget a leghantossabb Táblákra kiparantsolom lapdázni csizmábann — a Ngs Urffyakkal kimegyünk nézni őket — és ugy kosarazva az a nagy paraszt talp jobban el simíjja mint a Kroskil henger — nem is kóstáll péndzt és hasznos, igen is.

milyen lármával van a Tiszai Gazda Közönség hogy nem lészen kukoritzta, sok a meddő szár — láczik hogy nem értik szegények a tudományos okszerű Gazdállkodást, mert ammelj Száronn a csö kinem jött abban bent maradt és már most millyen hatalmas Takarmány lészen ebből a Kukoritzátlan szárból, mert a Szem bévülről vagon el oszolva — be is bizonyithatom eztet vegy tanilag mert a melly Jószág máss egyebet nem kap eztet is szivessen meg eszi — hóhenhámba tanultam.

még öszinte bámulásomat felezem ki Ngdnak azon láng elmélyü Gondolattya felett hogy a Szántással lehetne egy Üdőben trágyázni is mi szerint a barázdás Ökörnek erőss has halytó adódna be. Eztet ugy bátorodom módósittani, és ki tágittani hogy a medetinát természetesen csak is a 3-rmadik barázdás Ökör kapná, melynek a barázdályában a tengeri sarok után fészkeltetik is így föl váltva — már most szemes kukoritzát is kapna a has halytóval, ez a Trágyával együtt a földben

jutvánn így a trágyázás, szántás és vetés egy szerre történhetne meg, ami nagy Üdő és munka kémelés és haszon volna.

Egy kis Jövedelem is fojt be a hétenn a kertből, potyó szilva sok van, elhatároztam hogy egy jóllakásért a fánn füzet asszony gyermek 5-5 krajzárokat, de csak mesztél láb volt szabad föl menni hogy a gaj lene tör-

jön — ezt látni a tanító ur vezetése alatt, nagy tanulság a Ngs Urffyaknak — mulattság és haszon, igenis.

A sarnyút a Szénával együtt most egyszerre vágatom, hatalmas lessz ez az összve házasodott Takarmány — ha akarom mind anya Széna vagy ha jobbnak látom apa sarny.

be végeztük a hétenn a bab szüretet is, szép nagy szemü. Mikor a konventió sarnyú urasági saktérunk meg látta a termést, 3rmat ugrott hogy csak ugy lebegett a kafftánnya és egy álltó hejében ugy járta mint a forgó szél, még egy nagyot rugott magánn amég ki józanodott az örömtül és hálássan fel kiáltott hogy ő neki hálá Isteunek tellik immáron Innepi petsenyére, bab termett szépen — csak akkor kántorodott vissza midőn aztat mondám neki, hogy ezen hüvelyes vetemény sem kösebb a Kalbásznál, mer Disznó bab nevezettye vagon neki; — így meg marad a bab, küldünk neki conventióba apró szemü paraszt babot a mi szintén haszon.

Ngs ur kegyessen megméltóztatott parantsolni, hogy az Urasági Teheneknek ki elégítési szem pontból vegyen a kultsár egy szép bikát de csak 100 Foréntokig — a mi meg elytetvénn az én Ngos Asszonyom értelmes itélete szerint a meg váltott Állat nem látszik meg felelési conditióban lenni és ezek szerént az péndz vissza adódott — valóbann sok van a Gazdaság terénn amit a Nők jobban fel esmérnek mint a leg edzetebb férilyu — nem tudom melyik hóhenhámban tanulhatták mellyek után öröklök

Nagyságodnak tanulmányos szolgája

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

Börzeviczy W. M. élczei.

A sémi nyelvekben a saphar jelentése az, ami a magyarban a sáfár = számadó. A Bakonyban Szápár falu, az Árpádok korában alkalmazták valami izmaelita sáfártól vette nevét. Innen származott Szápári Gyula is, az ország mostani fő sáfára. (Ebenso gelehrt als witzig. Soll üch löben!)

Mi a különbség a sirkert és a hofrath között? Elsőbb halottakat rejt, utóbbi meg rejtetteket hall. (Semmimeréne!... Aber bei düser Hütze!)

VIDÉKI TROMBITA.

Zomborba 1000 800 70 9. 25-ik Augusba.

Szreberni brate Jánkó
MÚT hiten nálunk kutyák is feketekavizták! Božity kanikulába.

Szentietván inep. Csudálok hogy nem rendeztik arogante innep is, mir akora falka arogans embert nem találják sehelse mint nálunk Bácskába. No de ami nyulja nem mulja!

Szabadkai cseszkók a večerna zabáván úgy henezgtek mint muszka nihilisták. Muta Bakai lette kevet, valaményi keteles is keztyis ki bunyevácznak hatású labára kisziti rukevizát, országgyilisi képviselé leni szándékoz.

Szeginy Mukity is Varga!

Gondnak ha lehet Strangár is Varga, ki kisziti opankát, oblegatus — mirt nem lehetne esizmár is? Ugy is már elhatározták hogy gazdasági tanácsnok lesz ezután paraszt gazda, mert mit irti Gyuriczí házi gazdasághoz mikor sohase nem volt feldje?

Is szeretném tunyi menyivel kilemb kutya bér attul bértül mibül lábszj van csináva? Lábszjial sokal jobban lehet kapacizányi mint akármíné bürrre ráirkált paragrafusal. Ha nem hiszik kirdezzik meg esizmár inast, ki aztat tud praxisbul.

Nizik elibe furcsa választásnak. Fékípen muta Andrásit akarnak ebocsátányi. Ezt már nem birom szó nikil elvisenyi.

Et évi dicsisiges kormány is Austria teljes boldogulása! Szíp jutalom! Bolond a nimet ha mást keresi! majd kap másikat gazdasághó, ki alatt jószág rúgja majd ires jászolt, mert gazdatiszt abrakkal eteti maga lovát.

Láttam Vasárnapi ujságba egy kipet, hamarjába azt tudtam hogy Manič Petykó, dehát annál mig is kicsit feketib vóta is nem vot rajta más semi ruha csak egy karikagyiri is egy kalap azt is letette osztalra. Elolvastam is megtudtam hogy Oham herczeg, ki ketette bikesiget angollal. Sok mindenfélit eszeolvastam ruluk: Vad nip, csunya nip! mi a vitke? — Szabadságért harczol. Ipen az a bine a mi magyarnak. Azir mondják hogy bárhár, is menjen visza Azsiába. De ha ot se nem hagynának neki bikit. Ott meg iparkodnák megnyerni a civilizaczionnak ágyuval is akasztóféval.

De nem szólok tebbet egyszót se politikáruul. Plebó bizonyosan gondolja hogy kitert zenyim keze mer már rig nem irtam maganak. De nem birtam mer vótam kicsikét utazni gézhajón. Szíp ilet van ott! Zember eszik, iszik alszik, sétál is még is mén tovább, mig mosdanyi is lehet a ki akar, mert mosdó szobára kivil rá van írva hogy »Itt«, Csak! azt esudálok hogy »peskir« — papirosbul van.

Sok szíp ujság van mig iteneg, de aztat majd jevére szedek esze. Egyet sajnálok hogy druszámat Fra Pantaleonét nem ismertem ki most nem rigen halta meg »lakomu bude cerna zemlya.«

Most pedig mindig jót kívánja is maga zifiasszony kezit csokolja maganak

erekes jó barát

Zomboracz Panta,

ziskolaszéki tagja is városki optynár a subotiča pučka kaszina k. tagja (mert belsi van már egy.)

Csongrád, augusztus 20.

Kedves Borsszem Jankócska!
NEM mondanád meg nekünk ide való tudatlanoknak, miért van a mi szeretett Csatárunknak, ha otthon ebédel, a bajussa kifelve, ha pedig másnál ebédel, a bajussa mindég torzombor?

(Mert sok étel ragad rá! B. J.)

Mit csinált Csatár augusztus 15-kén Csongrádon a búcsú alkalmával?

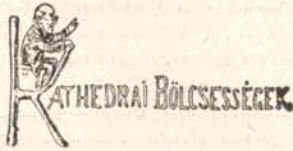
(Az én híreim szerint szentelt cziberét árult, lisztért meg kimaradt sonkéért a választóinak. B. J.)

RÉGÉSZET.

— Indítvány. —

Magyarországon van másfél száz czimzetes apátság és prépostság, melyek színét, helyét, vagy romjait a legtöbb tisztviselőik soha se látták, emlékeit nem ismerik, mégis a nevét, melylyel »nagyságos« czim jár, büszkén viselik. Minthogy az ismeretlen multu jános apátság román stílu héttornyos templomkáját romjaiból az új czimzetes jános apát Römer Flóris fölépítetté, — a kevésé ismert multu szegszárdi apátság történetébe az ujdón kinevezett czimzetes apát Fraknoi Vilmos közelebb kiadott művében sok érdekes fényugárt vetett, — indítványozzuk: valahol egy ismeretlen multu apátsági rom van, valahol egy régi apátság történetét ismerni akarnók, — oda újból Römer Flóris meg Fraknoi Vilmos kinevezése lenne kívánatos; akkor aztán a romok ujra fölépülének, a vidék sötét multja Fraknoi szorgalmas lámpása által szépen megvilágíttatnék.

A „Borsszem Jankó“ archeologusai.

A legújabb kor I. Napoleon óta számíttatik és valószínűleg el fog tartani a jövő század végéig.

Hat nap alatt teremtette az Isten a világot, a hetedik napon meg a pihenést.

— Ó-becsei kalendárium. —

A t. ez. tisztelt közönség tudtára hozatik, hogy ezentul szabad a belépés a lövölde kertjébe a közönséges napokon, kivéve a vasárnapot, holis szombaton d. u. 5. ó kezdve a t. o. zenekar játszand.

— Erkölcsi bizonyítvány. —

M. Julianna (a vádlott) fiatal emberekhez; — nem leányhoz illetőleg — tisztességesen szerintkezik.

— A „M. O. és N. Világ“ papiros-kosarából. —

B O R D A L.

Bús szívemben	Dalt hazánkra
Hej de mélyen	Javát rája
Érzek én nagy törzsúrát;	Magyar vérünk buzogjon;
Hűtlen lelke,	Szégyen arra
Dobta bele	Ki nem fújja
Kaczersága vonzott mást.	Nem lelkesül szép dalon.
Bort ha iszom	Dalt még egyet
Jó alkalom	De szerelmem
Köztetek hű pajtások:	Hazánk igaz lányira;
Félre hamis	Kikben hűség
Félre bú is	Szerelem ég
Szív hazám érted dobog!	Honfira keblünk tárva.

Borom rátok
Jó magyarok
Szép hazánknak reménye;
Megáld Isten
Ha úgy lészen
Élünk halunk mi értel

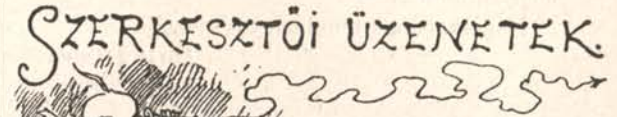
V. J.

— A „Független Hírlap“ 168. számából. —

A »Helyf-kör« első estélyéről írván, többek közt azt mondja:

»Chopin »Nocturnejét« Aranyi Lipót úr játszta hegedűn és pedig szintoly hivatott érzéssel, mint figyelemreméltó technikával.«

E bölcsességből tehát megtanultuk, hogy az érzés — mint a referáló — kétféle: hivatott s hivatlan.

K. K. (Grjn.) Mind a négyet megrajzoltatjuk. — B. (Jszbrny.) Csak nem lehet egy témát váltig emlegetni. Sok van hazánkban, ami a gunyt kihívja. — Bűvész. Most kevesebb sikerült akadt benne. De azt a keveset közöljük. — Severus. Kit érdekelhet két katona-tiszt verekedése, főleg ha minden iz és elméség nélkül van előadva? Az első küldemény sem ér többet. — Bihari. Csak a középső érdemes művésznök önjára. — Argo. Az első küldemény nem biztató. — M. Kár hogy olyan ritkán szól. Ezentul várjuk a sűrűbb találkozását; hiszen van most, ami jó kedvét élesse. — „Siriratok“ Elég mulatságosak. — Diderot. Többnyire beválnak. — Lictor (N. Kl.) A Pfeffer-ügyben néhány sort írunk, igazolva minap kifejtett álláspontunkat. — Evoc. Evoc. — Kallisztosz. Aligha úgy nincs, amint ön gyanítja. Majd segítségünk róla. — Szokratész. Hm! Egymás után három görög! . . . A küldemény kicsi, de jó. — Panta. Ha jönnek látjuk-e? De nagyon jónak! — Spectator. Nem tarthat igényt arra, a mit kíván. Majd ha többet küld és elméslet. — Sz. Furcsa; de mert íróját nagyon becsüljük, ne figurázzuk ki; már csak azért sem, mert a sonettben kifejezett érzés a legnemesebb. — D. (Szbdk.) Lehet belőle valami. Tán rajtot is kellene hozzá csináltatni. — G. A. (Pzsnny.) Ön, ugy látszik, nem ösmeri azt a személyiséget, melyről beszél. K. I., ha báró is, de egyáltalán nem arisztokratikus ficsúr. — K-p. Kissé facsart dolgok. Mokány Bertalan ur éle igazán? Hogyne? Hiszen csak a mult héten is erre járt s be is szölt hozzánk amint észre vehette. — Sincerus. Önnek igaza van. Érije be ezzel. Az ügy különben belső lévén, itt szóvá nem tehető. — Jajdefáy. Önnek nagy a panasza Cs. ur, az »E-« szerkesztője ellen, hogy az önnök egy hosszú czikkért, mely lapjában megjelent (erősen hangsúlykolván az ő sanyaru szegénységét) csak 20 krt és egy Hatvanig szóló frájbléletet adott. De hát mit tartozik ez mi ránk? Küldeményében ismét abba a hibába esik, hogy német lapnak vél írni; bizonyítja az »obsta«-ra s a »force«-ra csinált forcírozott élce. Hát a »constabulany« mi franczia szó? Az egész franczianémetolaszdiák-magyar szövegveleg kellő rostálás nélkül. Azelőtt gondosabban dolgozott ön. — B. L. (Szt. Gthrd.) Tojás Dániel ur megilletődve fogadja a szives közeledést, és a mennyiben hohenhámi meggyőződésével összefér, tekintettel lesz az ön által ajánlott új magvetésre. — F. B. (Bpst.) Mint a c t u a l i s rajz nem is volt az olyan rozsz. Csak hogy nálunk a közönség nem szereti ezt a modort, melynek pedig van valami vonzósága. Ha a »V. U.« egy másik lapunknak versenyző társa nem volna, mi is ócsárolnánk azt a képét. — H. I. A küldemény nagyon kedves. Mért hogy nem sűrűbben juttat az ilyen jóízű s elmés apróságokból? Kérjük. — H. M. (Ungor.) Az a tréfa, melyet ön velünk mint ujságot közöl, harmadéve a s a j á t m ű h e l y ű n k b e n született s nagy utjából, melyet azalatt megtett, azt látjuk, hogy sikerült. De másodszor közölni csak nem fogjuk. — Absentius. Örülünk látogatásának. — N. Megrajzoltatjuk. Folytassa.

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.

Titkos betegségeket,

de különösen a
tehetetlenséget,
(elgyengült férfszerét)

továbbá bőrbajokat, vizeleési nehézségeket, huygycsözü-
küléseket, friss és tüdőt nyákfolysát, a bujakórok feké-
lyeit és másodrendű bujakórt minden alakjában, tar-
tós siker biztosításá mellett, bámulatos gyor-
sán és alaposan, minden hivatásgátolás és követ-
kezmények nélkül gyógyít

Dr. Ernszt L., hasonszenvi orvos.

Budapest, kétszáz-ötven 24. sz. 11. emelet.

Rendeleti órák reggeli 9—12 és délutáni 1—4 óra.
Számítlan eddigi gyógyíthatatlannak tartott, vagy pedig Jód
és higany használatát folytán a sinlének és kétségbeesésnek
áldozatul esett egyéneket, ezen különösen Német- és Francia-
országban már nagyhírvé vált gyógymód által tökéletesen hely-
reállítottam.

Ugyanott megkapható az egész Európában elterjedt híres
mú: „**Önsegély**“ né tanácsadó férfiak számára (ára 2 frt).
Ezen mú magyar, német és francia nyelven kapható, és annak
megszerezése minden férfinak ajánlatos.

Levelekre, ha díjtalanok is, lelkiismeretesen
válaszolok, miután tökéletes gyógyulási előtt
semminemű orvosi díj el nem fogadatik.

Egy hirhedett kalandor

a XVII. századból.

Regényes korrajz.

Irta **JÓKAI MÓR.**

Három kötet. — Ára összesen 3 frt.

Jókai Mór legújabb regénye, mint címe is mutatja, tulaj-
donképen korrajz. Nagyszerű regényírónk a »Rheinischer Anti-
quarius« című gyűjteményben néhány lapra terjedő adatokat ta-
lál feljegyezve egy kalandor tüzértiszt életéről s hatalmas phan-
tasiája három kötetes, eleitől végig érdekfeszítő regényévé bő-
vítette azt ki. A 17-dik század, hazánk történelmének legzajo-
sabb s legváltozatosabb korszaka, Jókait mindenkor kiválóan
érdekelte s történelmi regényeinek jelentékeny része foglal-
kozik ezen korral. De még »Szépmiklós« sem képes oly
világos s részletekbe bató fogalmat nyújtani az olvasónak
azon kor társadalmi életéről, mint a jelen mű, melynek hőse
rabszolgaságtól alkirályságig emelkedett, különféle minőség-
ben összeköborolta a világ legnagyobb részét s a rablók, csa-
lók s orgazdákön kívül jelen volt a boszorkányok s ördögök
társaságában is. Minden egyes fejezet csaknem teljesen önálló
egész — élénk, plastikus vonásokkal röviden, de annál mara-
dandóbban tüntet fel. A rablók, kik a víz elzárása által erős
várat alkotnak barlangjukból s rejtett helyen külön kolóniát
alkotnak, hogy eleségben sohasem legyen hiányuk; a vörös ba-
rátok, kik zárdájuk titkos helyein a szent edényeket megfer-
tőztetve, orgiákat csapnak, a lembergi zsidók kitanult ravasz-
sága, hogy bünteteik gyanuját is elhárítsák magukról; a ra-
vasz hollandi ügyessége orgazda szerepének leplezésére; más-
részt a vakbuzgó unitariusok, kik a nyílt ellenességkedés da-
cára imáikban egyesülnek, a rabló életet abban hagyott, jobb
utra tért s paradicsomi életet élő emberek, az atyja sirján
busongó gonosztevő, a pénzhajhászó németalföldi nép philis-
terszerű élete, Keletindia csodás világa, a hajótörtek nyor-
muru élete, kik emberhús evésére kárhoztatvák stb. mind egy-
egy önálló epizód, mely gyönyörködtet és tanít. Megismerke-
dünk e regényben a kor babonáival is; a boszorkányok éle-
tével, az ördögök lakomájával, a »bak lovagok«-kal, a gyere-
haza-tallérral, a test elcseréléssel stb. Még Jókai regényeiben
is, ki annyira szereti az élénkiséget és változatoságot, ritkán
találunk hasonló bős érdekfeszítő mesét. De ezen kaleidoskop
művészi fogással van egyesítve. A kalandor élettörténetét leg-
többszű bűntette, egy áruálás, felfedezése alkalmából maga be-
széli el s hallgatói, a kedélyes és babonás nagyherceg s a ra-
vasz, de együgyű soltész, mintegy humoristikus staffageül
szolgálják a tarka képek, mely azonban — mint az
Jókainál magában érthető — máskülönbön is sok értelmes
humoristikus vonást mutat fel. S így a nélkül, hogy a korrajz
jellege megváltoztatva lenne, mint regény is élvezetes olvas-
mány gyanánt szolgál e mű, melynél perszőbb, élénkebb
phantasiával írott munka kevés van a magyar irodalomban.

Az életből elvesve.

Beszélyek.

Irta: **JÓKAI MÓR.**

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tollu író ez
újabb szépirodalmi dolgozatai-
nak gyűjteménye oly gazdag
és változatos tartalommal jelent
meg, mely alkalmat nyújt a kö-
zönségnek, hogy kedvencz írása
sokoldalú tehetőségének legkü-
lönbözőbb sajátságáival megis-
merkedhessenek. Tárgyai: tul-
nyomólag az életből és pedig a
magyar életből meríti ugyan,
de pl. »Az ezerekedők éjsza-
kában« átsap ama térre is, hol
élénk képzelete egészen szabod-
non röpülhet, míg a »Bendki-
vüli nőkben« a világ történet
nagy tárházából keres anyagot.
Kiváló érdeket kölcsönöz e
gyűjteménynek, hogy a közle-
mények tekintélyes része néplö-
szerű följegyzés, melyben a
Jókainál oly megkapó közvet-
lenség ellenállhatatlan vonzza
magaival az olvasót. A »Hajdan,
most és valaha« címűnek pl.
a Svábhegy képezi színterét,
Jókainak a kedvencz helye a
hol, mint e közleménye végén
elmerengve mondja, »pihenni
akar.« A harmadik kötet főré-
szét olaszországi utazásának
leírása tölti be, ritka megfigye-
léssel, élénk színekkel, érdeke-
sen festett utirajz, melyben a
klasszikus föld hatása az író lel-
kére s a benyomás meleg költői
kedélyére oly varázst kölcsön-
öz e kiváló bájjal írt memoire-
nak, mellyel kevés »utlierés«
dicsekedhetik az irodalomban.
— A változatoságban párját
ritkító, de mindenütt költői tar-
talmu gyűjtemény bizonyára a
legkedvesebb olvasmányok egyi-
ke lesz a magyar közönség előtt.

Porzó

Tárczalevelei

Rajzok a társas életből, a család
köréből, uti vázlatok stb.

Irta

ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 lv. —

Ára 4 forint.

E cikkek felől csak egy
vélemény uralkodik: hogy azok
úgy formában, mint tartalom-
ban a legjobbak sorába tartoz-
nak, mik a magyar szépiro-
dalomban az utóbbi években
megjelentek. Humor, guny, költői
melegség, finom részletezés,
szellemes játszóság, élénk szí-
nezés, könnyedség, felületesség
nélkül s végig szabatos, jóízű
magyarosság, mely sehol sem
vállik pórissá — ezek azon tu-
ladjonok, melyek e gyűjtemény-
nek megadják súlyát és becsét.

Továbbá:

KÖLTÉSZETTAN.

Középtanodai és magánhasználatra

írta

ERÖDY DÁNIEL,

a magy. ny. irodalom és történet főgymn. ny. tanára.

Második, átdolgozott kiadás, — ára 1 frt 70 kr.

Szerző költ szettanát a bírálat mint össze-
függő, világos rendszerű művet jellemezte, melyben talpraesett
példák világosítják föl az elméletet. Erődi Dánielnek ismert
munkálkodása a nemzeti verselés szabályainak rendszeres
összeállítása körül, továbbá gyakorlati működése a költői
irodalom terén elég biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy
e második, átdolgozott kiadásban nemcsak az iskolák nyertek
egy alkalmas, széptani alapokon nyugvó, másrészt határo-
zottan hazafias szellemben szerkesztett tankönyvet; de a nagy
közönség is oly tájékozott művet, melyből világos fogalmat
szerezhet a költészetről és költői műfajokról.

E második kiadás tetemesen bővített példátára szava-
latokra is igen alkalmas darabokat foglalt magában.

ESKÓRT

(nehézkór) gyógyít le-
vél útján **Dr. Killisch**
különleges orvos Drez-
dában (Neustadt). A legnagyobb tapasztalatai után
már több mint 11,000 esetet gyógykezelt.

Megbízható, nyájas és önzellen-
biztos gyógykezelés tekintetéből
ez intézet különösen ajánlható.

Beküldetett.

Dr. Leitner

35 év óta fennálló
rendelés-intézetében

Posten 3 dobtuceza 14. szám, tit-
kos, sőt tituli betegségeket, az
önfertőzésnek minden követ-
kezményeit, tehetetlenséget,
stricturákat, minden női beteg-
ségeket, fehérvérységet és bőrbajo-
kat, rühét 2 óra alatt levéllel is,
biztosan, alaposan és gyorsan
gyógyít, anélkül, hogy a beteg
hivatásában akadályozva vol-
na és csak sikerült gyógyítás
után fogadjék el tisztelődiját. —
Rendel naponta d. u. 2—5-ig
és este 7—10 óráig.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (Ferenciek tere 3. sz.)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

Fényes házasság

Regény a magyar társadalmi életből.

Irta

VERTESI ARNOLD.

Ára 1 frt 40 kr.

KARLSBAD

gyógyhatányainak és egyéb helyi viszonyainak ismertetése.

Irta

Dr. HERTZKA IMRE.

az Szécsen gyógytudományok tra. a bécsi es. k. kózkórház volt másod-orvosa, a szakdolgozó es. k. katonakórház volt osztályos főorvosa, a bécsi írők „Concordia” című segélyegyletének bizalmi orvosa, a budapesti kir. orvosgyelet és a karlsbadi gyógy- és természetudományi egyelet r.- és más tudományos társulatok tagja,

rendelő fűrdőorvos Karlsbadban.

Ára 80 kr.

(Az Előszózból.) Több év óta gyakorló orvos lévén Karlsbadban, igen meglepett azon körülmény, hogy — daczára annak, miszerint honfitársaim sűrűn látogatják e világhírd fűrdőt, — eddigelé egy magyar mű sem jelent meg Karlsbadról. Találtam francia, angol, lengyel, orosz monographiákat, csak magyart nem. Ennélfogva hazafizai kötelességtől inditva. honfitársaimnak kik Karlsbadot fölkeresik, szolgálatot vélek tenni, ha e gyógyhelyről magyar munkát teszek közé.

ITT ÉS A JÖVŐ ÉLETBEN.

REGÉNY KÉT KÖTETBEN.

IRTA BENICZKY-BAJZA LENKE.

Ára a két kötetnek 2 forint.

Az eredeti magyar regények ritkasága miatt az olvasóközönség figyelme fokozottabb mérvben fordul az e téren fölmerülő hazai jelenségek felé s ez annál inkább remélhető oly múltól, mely a legkedvezőbb ajánlatok mellett kerül az olvasó asztalra. A jelen regényt a »Pesti Napló« közölte, mely regényeiben igen válogatos szokott lenni s alig hogy a mű megjelent, a »Fővárosi Lapok« dicséretileg emelték ki annak érdekfeszítő compositióját.

Az olvasó e műben nagyérdekű, a figyelmet lebilincselő lélektani rajzokat vesz, oly elbeszélés kíséretében, mely meglepő fordulatokban gazdag és mindvégig lekötö a figyelmet. A fővárosi társadalom rajza, Mentone költői szép vidékének ismertetése, gyönyörködtető ut-s tájleírások képezik a mű egyes epizódjait, a regény alakjai, mondhatni, photographiák az életből s történetük a legmélyebben magára vonja érdeklődésünket. A regényirodalom barátainak melegen ajánlhatjuk a kitűnő író és legújabb művét, melyet a bírálat már is irodalmunkban kiválóbb becsűnek nyilvánított.

Az elzárt gyámleány.

Vig elbeszélés.

IRTA DEGRÉ ALAJOS.

Ára 90 krajczár.

Degré Alajos, jóllehet régi sikereit a magasabb társadalmi körök életéből tollhegyre szedett, elmésen s előkelő modorban irt rajzainak köszöni: érettebb korában mégis megvált e légkörtől s nem egy osztály, hanem a szélesebb alapon nyugvó jelentőségére nagyobb középosztály, tehát a hétköznapi élet erősebb összeütkezéseiből alkotja regényeit, melyek mind számosabb olvasót gyűjtenek az érdekes elbeszélő köré.

Ebben a regényében, melyet ezennel a közönségnek különösen ajánlunk, a szeretetreméltó szerző egy népies színezetű elbeszélést nyújt, melynek egyes alakjai hogarthi éllel, jelenei piros pozsgás humorral vannak élénk tünietve, míg maga a mese végig kellemes feszültségben tartja idegeinket s helyzetei néha oly drámai közvetlenséggel hatnak, mintha testi szemünkkel látnók — valamint hogy szerző kétszeresen szolgálja a hazai irodalmat, ha ezt a művét a színpad számára is átdolgozta, mint teszik ezt a francia regényírók.

Azok közé az olvasmányok közé tartozik e könyv, melyeket, mint mondani szokás, egy ültő helyében olvas el az ember.

Jön a rozson át.

Regény.

Irta: Mathers B. Helén.

Angolból fordította

ZICHY KAMILLA.

Három kötet, ára 2 frt 40 kr.

»Jön a rozson át« az angol regényirodalom egyik legkedvesebb terméke. Irálya oly ellenállhatatlanul vonzó, oly keserletlen frissesség és közvetlen báj ömlik el minden során, hogy a ki egyszer elkezdte, nem bír többé megválni tőle, míg legalább háromszor nem olvasta. — Méséje egyszerű; mindössze csak egy fiatal leány szerelmi történetét tárgyalja, azonban az olvasó keveset törődik az eseményekkel. Figyelmét egészen lekötik az egyes alakok, melyek oly élethíven vannak odaállitva, hogy velük sirunk s velük nevetünk, s szenvedéseiket, szenvedélyeiket egyaránt átérezzük. Dickens Florence-ja (Dombey és fia) óta nem találkoztunk regényben rokonszenvesebb, kedvesebb leányalakokkal, mint a minő Nelli, a »Jön a rozson át« hősnője. A valódi nőieség bája ömlik el igénytelen s mégis igen nemes alakján; játszi kedélye, szívmelegése mér a szenvedés napjaiban sem hagyják el soha, s azon magas erkölcsi szempont, a melyen áll, erősíti küzdelemben és az ellenállás szívósságával ruházta fel. A három kötetes regény százfélé megkapó, kedves képből tünietű élénk az angol családi életet, s az önző zsarnok apa egyik kitűnően kidolgozott alakját képezi, mely úgyzólván, a Deus ex machina, a mennyiben az előtte való rettegés minden bajnak és szenvedésnek indoka és előmozdítója lesz.

KORUNK HŐSÉ

Regény.

Irta: LERMONTOW.

Orosz eredetiből fordították: Ruby M. Timkó I.

Ára 1 forint.

Lermontow, a nagy orosz költő neve világhírű s a magyar irodalom iránti kötelességet teljesítettünk, midőn fentebbi című szenzációs regényét az orosz eredetiből fordítottuk le. A munka világhíre feleslegessé teszi annak ajánlgatását; csak arra figyelmeztetjük az olvasót, hogy nem csak kiváló költői becsű, de oly művet is vesz e regényben, mely kielégíti azok igényeit is, kik a szenzációs olvasmányokat kedvelik. A mű beszélyek sorozata, melyekben »korunk hőse« szerepel. »Az orosz élet és társadalom«, s a kaukázus rajza váltakoznak benne idylli s tragikus jelenetekkel, Jobb olvasmányt a legújabb magyar szépirodalom alig mutathat fel.

De Sardes marquisnő.

Regény egy kötetben.

Irta: Daudet Ernő.

Ára 1 frt 40 kr.

A francia regényirodalom egyik legújabb termékét nyújtjuk e műben a magyar olvasónak. Daudet Ernő neve világhírű, az ő lélektani rajzai, az érdeket lebilincselő meséi és szellemes előadása a művelt olvasó előtt becsültté tette nevét és kerestette műveit. A regény, melynek címét fentebb leírtuk, ezenkívül kiválik a rendkívül érdekes szövényes történet által, melynek körében mozognak az író alakjai. A regény hősnője egy kalandornő, ki az apa s fia közé állva, majdnem egy tragikus megoldásnak az okozója. A költszet deréje sugározza be e művet, mely a francia regényirodalom legkiválóbb termékei között foglal helyet.

TITKOLT SZERELEM.

REGÉNY.

IRTA

IEJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak e regénye jelen társadalmi életből van arisztokratia légkörében játszik, mely legkör a maga jellemző sajátosságaiiban épp oly érdekfeszítőleg mint művészileg van jellemezve. Főalakjai gróf Dálnoki Albert és neje Elza, és gróf Báthori Aurél. Az Elza és Aurél között támadó szerelem, mely végzetes erővel fejlődik, és mély reflexiókkal előadott történet ez, hanem egyszersmind, egy lélektani probléma megoldása. Az t. i. hogy bármily nemesek legyenek az egyének, bár mennyire szigorúan ellenőrzétek is érzelmeiket, a szerelem szenvedélye képes földűni a helyzet összhangját, s földűlt összhangban legyőm minden ellenállást: de ugyancsak akkor a saját bukása is elérkezett, s maga is megsemmisül. Füllép e regényben az aristokratikus osztálynak csaknem minden tipikus alakja, ugy a férmet a nő-világból. A salomon versengése, az aristokratikus elvek, szokások, és a kaszinói élet. A regény első része egy hajószerelmi idyll, mely futni játszik, s a szerelem fejlődése csak a köte a politikai élet hazaival. A második kötet a szerelem csatája, mely Budapestre játszik. A regényben előforduló, s egészen élethű alakok, érdekesebbnél érdekesebb helyzetek rajzai, melyek mindvégig nemcsak ébren tartják, de egyszen lebilincselik a figyelmet párosulnak a jeles szerző már általánosan e ismert és hivatelt szellemes, szingzagos, ötletektől ragyogó irályával. s egészen véve bármely érdekes francia regényvel kiállja versenyt, s a magyar regényirodalomnak dicsőre válik.

AZ EMBER

TRAGÉDIÁJA

Dramai költemény.

IRTA

MADÁCH IMRE.

Ötödik kiadás.

Ára 1 forint 50 kr.